

EMKE kávéház

Az EMKE, az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület nevű civil szervezet neve. Az egyesület eredetileg Kolozsvárott 1885-ben alakult meg azzal a céllal, hogy a magyar nyelvet és nemzeti öntudatot, „testvéri érzést” erősítse az erdélyi magyarok között. A kávéház 1894-ben nyitotta meg kapuit. Az akkori még inkább külvárosias Kerepesi út egyre felkapottabb lett, és az EMKE híre is gyorsan terjedni kezdett. A kávéház gyors felfutásában az is szerepet játszott, hogy a Népszínház (később Nemzeti Színház) színészei is ide jártak, köztük Blaha Lujza is.

Forrás: <https://fortepan.hu/>

A vendéglátóhelyen gazdag újsággínálat állt rendelkezésre a vendégek számára, emellett a polcon a Pallas Nagylexikon kötetei sorakoztak és a kávéházban kölcsönkönyvtár is működött. Ami igazán megkülönböztette a konkurenciától, az a cigányzene volt.

Forrás: <https://fortepan.hu/>

Később cukrászdát és egy bárt rendezett be a tulajdonos, amely az 1920-as években újdonságnak számított magas pultjával és bárszékeivel, este pedig kabaréműsorral szórakoztatták a vendégeket. 1949-ben államosították, 1956-ban az épületet ismét rommá lőtték, ekkor a hely nagyobb kárt szenvedett, mint a világháború idején.

Öt éven át tartó felújítás után 1961-ben nyitott meg újra. A legendás kávéház helyén a rendszerváltás után egy ideig sörbár üzemelt, jelenleg bankfiókoknak ad otthont.

Az EMKE-t, bár már csak nevében létezik, még ma is fogalomként, tájékozási pontként értelmezik a fővárosiak. Mivel betűszó ma is él a pestiek emlékezetében a kávéház története, múltja mindenképpen érdekessé teszi, hogy az Erzsébetvárosi Értéktár része legyen.